

तत इति जितकाशितुमुष्टि काशिर्मुष्टिः प्रकाशनादितियास्कः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥ ततो निर्याय स्वपुरातुं भूकर्णः सहानुगः ॥ अपश्यत्कपि सैन्यं तज्जितकाशयग्रतः स्थितं ॥ १ ॥ सवीक्षमाणस्तसैन्यं रामदर्शनकांक्षया ॥ अप-
श्यच्चापिसौ मित्रिधनुष्पाणि व्यवस्थितं ॥ २ ॥ तमभ्येत्याशु हरयः परिवव्रुः समंततः ॥ अभ्यघ्नंश्च महाकायैर्बहुभिर्जगतीरुहैः ॥ ३ ॥ करजैरतुदंश्चान्ये विहाय
भयमुत्तमं ॥ बहुधा युध्यमानास्ते युद्धमार्गैः प्लवंगमाः ॥ ४ ॥ नानाप्रहरणैर्भीमैराक्षसेन्द्रमताडयन् ॥ सताड्यमानः प्रहसन् भक्षयामास वानरान् ॥ ५ ॥ बलं च
डबलाख्यं च वज्रबाहुं च वानरं ॥ तदृष्ट्वा व्यथनं कर्म कुंभकर्णस्य रक्षसः ॥ ६ ॥ उदक्रोशन्परि त्रस्तास्तारप्रभृतयस्तदा ॥ तानुच्चैः क्रोशतः सैन्यान् श्रुत्वा सहरि-
गः कुंभकर्णस्य मूर्धनि ॥ ७ ॥ अभिदुद्राव सुग्रीवः कुंभकर्णमपेतभीः ॥ ततो निपत्य वेगेन कुंभकर्णमहामनाः ॥ ८ ॥ शालेन जघ्निवान् मूर्ध्नि बलेन कपिकुंजरः ॥ समहात्मा महावे-
लात् ॥ क्रियमाणं तु सुग्रीवं कुंभकर्णेन रक्षसा ॥ ९ ॥ विभेदशालं सुग्रीवो न चैवाव्यथयत्कपिः ॥ ततो विनद्य सहसा शालस्पर्शविबोधितः ॥ १० ॥ दोर्भ्यामादाय सुग्रीवं कुंभकर्णो हरद्व-
र्णाय लक्ष्मणः परवीरहा ॥ सतस्य देहावरणं भित्वा देहं च सायकः ॥ ११ ॥ जगाम दारयन् भूमिं रुधिरेण समुक्षितः ॥ तथा सभिन्नहृदयः समुत्सृज्य कपीश्वरं ॥ १२ ॥ प्राहिणोत् कुंभक-
र्णं कुंभकर्णो महेष्वासः प्रगृहीतशिलायुधः ॥ अभिदुद्राव सौमित्रिमुद्यम्य महतीं शिलां ॥ १३ ॥ तस्याभिपतत स्तूर्णक्षुराभ्यामुच्छ्रितौ करौ ॥ चिच्छेद निशिताग्रा-
भ्यां सबभूव चतुर्भुजः ॥ १४ ॥ तानप्यस्य भुजान्सर्वान् प्रगृहीतशिलायुधान् ॥ क्षुरैश्चिच्छेद लघ्वस्त्रं सौमित्रिः प्रतिदर्शयन् ॥ १५ ॥ सबभूवा तिकायश्च बहुपाद-
त्रसंकाशं कुंभकर्णं तरस्विनं ॥ गतासुं पतितं भूमौ राक्षसाः प्राद्रवन् भयात् ॥ १६ ॥ तथा तान्द्रवतो यो धान् दृष्ट्वा तौ दूषणानुजौ ॥ अवस्थाप्याथ सौमित्रिं संक्रुद्धा-
नुजयोः पार्थलक्ष्मणस्य च धीमतः ॥ १७ ॥ महाशरवर्षेण राक्षसौ सोभ्यवर्षत ॥ तौ चापिवीरौ संक्रुद्धावुभौ तौ समवर्षतां ॥ १८ ॥ मुहूर्तमेव मभवद्द्वजवेगप्रमा-
थिनोः ॥ सौमित्रेश्च महाबाहोः संप्रहारः सुदारुणः ॥ १९ ॥